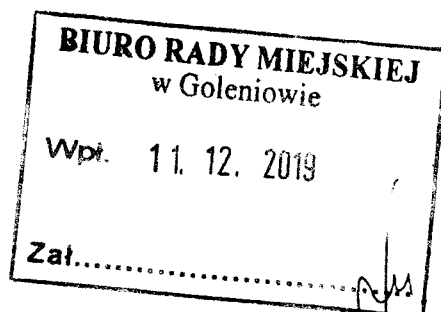

BURMISTRZ
Gminy Goleniów

*Pani Danuta Faryniarz
Radna Rady Miejskiej
w Goleniowie*

SG.0003.8.2019.AS

Goleniów, 10 grudnia 2019 r.

W nawiązaniu do Pani wniosku zgłoszonego na posiedzeniu XIV sesji Rady Miejskiej w Goleniowie w dniu 27 listopada 2019 r. w załączeniu przekazuję postanowienie znak PR Ds 1036.2018 z dnia 1 kwietnia 2019 r. o umorzeniu śledztwa Prokuratury Rejonowej w Łobzie.

339

Z poważaniem

Z-CO BURMISTRZA
GMINY GOLENIÓW
Henryk Zajko

PROKURATURA REJONOWA
w Łobzie
ul. Sienkiewicza 4

PR Ds 1036-2018
tel. 091/397-09-60, 041/397-09-65
091/397-09-62

Łobez, dnia

4 kwietnia 2019 r.

wpl. 2019-04-05

zał. ....

POSTANOWIENIE O UMORZENIU ŚLEDZTWA

Klaudia Karpińska - Gęsikiewicz – prokurator Prokuratury Rejonowej w Łobzie
w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, tj. Burmistrza
Gminy Goleniów, Skarbnika Urzędu Miasta i Gminy w Goleniowie, Sekretarza
Urzędu Gminy i Miasta w Goleniowie oraz Prezesa Zarządu Goleniowskiego TBS sp.
z o.o. na szkodę interesu publicznego,
tj. o czyn z art. 231§1 k.k.
na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k.

postanowił:

umorzyć śledztwo w sprawie:

- I. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, tj.
Burmistrza Gminy Goleniów Roberta Krupowicza oraz Sekretarza
Urzędu Gminy i Miasta w Goleniowie Edytę Guzikiewicz, w ten sposób,
że w dniu 31 lipca 2015 r. Burmistrz Gminy Goleniów w drodze
zarządzenia nr 227/2015 powołał wbrew art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8
marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Skarbnika Urzędu Gminy i
Miasta w Goleniowie Mirosława Guzikiewicza w skład Rady Nadzorczej
Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Goleniowie, a Sekretarz
Urzędu Gminy i Miasta w Goleniowie zarządzenie to wykonała, mimo
jego sprzeczności z przywołanym art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca
1990 r. o samorządzie gminnym, czym działali na szkodę interesu
publicznego,

tj. o czyn z art. 231§1 k.k. – z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego (na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k.)

- II. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego Skarbnika Urzędu Gminy i Miasta w Goleniowie Mirosława Guzikiewicza w ten sposób, że w okresie od 31 lipca 2015 r. do 1 lutego 2018 r., będąc nieprzerwanie Skarbnikiem Urzędu Gminy i Miasta w Goleniowie piastował wbrew art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, funkcję członka Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Goleniowie, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231§1 k.k. – z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego (na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k.)

- III. przekroczenia uprawnień przez Prezesa Zarządu Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Goleniowie – Krystynę Nalepę (uprawnioną do reprezentacji jednoosobowej) w ten sposób, że w nieustalonym okresie w Goleniowie, wbrew przepisom ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, działając w imieniu i na rzecz wyż. wym. Spółki, pomimo braku podstaw prawnych pobierała opłaty za usługę plombowania podliczników wody zainstalowanych w lokalach budynków mieszkalnych pozostających w zasobach Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Goleniowie, czym działała na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego

tj. o czyn z art. 231§1 k.k. – z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego (na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k.)

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2018 r. do Prokuratury Okręgowej w Szczecinie wpłynęło zawiadomienie w sprawie powołania przez Burmistrza Gminy Goleniów do Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, wbrew treści art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pełniącego funkcję Skarbnika Urzędu Gminy i Miasta Mirosława Guzikiewicza. Zawiadamiający wskazał, że wybór Mirosława Guzikiewicza, który pełnił funkcję członka Rady Nadzorczej oraz Przewodniczącego Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, był z mocy prawa nieważny, a ponadto, że wyż. wym. pobrał z tego tytułu nienależne wynagrodzenie. Równocześnie w dniu 21 marca 2018 r. złożył także zawiadomienie w sprawie pełnienia funkcji Sekretarza Gminy Goleniów przez Edytę Guzikiewicz wbrew treści art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Nadto, zawiadomił, że jako najemca lokalu mieszkalnego, pozostającego w zasobach Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ponosi bez podstawy prawnej opłaty związane z opłombowaniem podliczników wody.

W toku przeprowadzonego w tej sprawie śledztwa ujawniono następujący stan faktyczny.

Zarządzeniem nr 227/2015 Burmistrza Gminy Goleniów z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie zmiany składu osobowego Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie odwołano ze składu osobowego Rady Nadzorczej Elżbietę Kościńską, powołując w to miejsce jako reprezentanta mienia komunalnego Mirosława Guzikiewicza. Wykonanie zarządzenia powierzono Sekretarzowi Gminy Edycie Guzikiewicz. Zarządzeniem z nr

129/2016 Burmistrza Gminy Goleniów z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie wyznaczenia składu Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie do składu Rady Nadzorczej ponownie powołano m.in. Mirosława Guzikiewicza. Ponownie wykonanie zarządzenia powierzono Sekretarzowi Gminy Edycie Guzikiewicz. Następnie zarządzeniem nr 24/2018 Burmistrza Gminy Goleniów z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie zmiany składu osobowego Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie z dniem 1 lutego 2018 r. odwołano Mirosława Guzikiewicza ze składu osobowego Rady Nadzorczej.

Zgodnie z brzmieniem art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym wójtowie, radni, małżonkowie wójtów, zastępców wójtów, radnych, sekretarzy gminy, skarbników gminy, kierowników jednostek organizacyjnych gminy, osób zarządzających i członków organów zarządzających gminnymi osobami prawnymi, a także osoby pozostające we wspólnym pożyciu z wójtami, zastępcami wójtów, radnymi, sekretarzami gminy, skarbnikami gminy, kierownikami jednostek organizacyjnych gminy, osobami zarządzającymi i członkami organów zarządzających gminnymi osobami prawnymi, nie mogą być członkami władz zarządzających lub kontrolnych i rewizyjnych ani pełnomocnikami spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych lub przedsiębiorców, w których uczestniczą takie osoby. Wybór lub powołanie tych osób na te funkcje są z mocy prawa nieważne.

Na podstawie informacji udzielonej przez Burmistrza Gminy Goleniów ustalono, że Mirosław Guzikiewicz pełnił funkcję Skarbnika Gminy Goleniów od dnia 1 stycznia 2011 r., zaś Edyta Guzikiewicz pełniła funkcję Sekretarza Gminy od dnia 1 października 2013 r. do 28 lutego 2018 r. Mirosław Guzikiewicz był członkiem Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie w okresie od 1 sierpnia 2015 r. do 1 lutego 2018 r.

Z tego powodu, na podstawie wskazanego wyżej przepisu wybór Mirosława Guzikiewicza, pełniącego funkcję Skarbnika Gminy pozostającego w związku małżeńskim z Edytą Guzikiewicz, pełniącą funkcję Sekretarza Gminy na członka

Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie był z mocy prawa nieważny.

W tej sprawie istotne jest to, że zakaz wymieniony w art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym został już obwarowany przez ustawodawcę prawnymi konsekwencjami, polegającymi na tym, że wybór lub powołanie osób wymienionych w tym artykule na członków władz zarządzających lub kontrolnych i rewizyjnych oraz pełnomocników spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych lub przedsiębiorców są z mocy prawa nieważne.

W toku śledztwa na podstawie przesłuchania Burmistrza Gminy Goleniów Roberta Krupowicza ustalono, że w praktyce projekt zarządzenia jest opracowywany przez pracownika merytorycznego, następnie uzyskuje opinię prawną i dopiero wtedy Burmistrz Goleniowa podpisuje dokument. Tak również było w przypadku zarządzeń o numerach 227/15 i 129/2016, albowiem widnieje na nich kontrasygnata adw. Roberta Wólkiewicza. Uzasadnieniem dla powołania Mirosława Guzikiewicza do akladu Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie był fakt, że spółka prowadzi wielomilionowe projekty mieszkaniowe, które są finansowane m.in. z kredytów udziałnych przez Bank Gospodarstwa Krajowego. Gmina Goleniów udziela poręczeń dla tych kredytów, w związku z czym powołanie właśnie Mirosława Guzikiewicza do składu Rady Nadzorczej, pełniącego równocześnie funkcję Skarbnika Gminy, stało się konieczne z punktu widzenia realizacji tych projektów i kontroli nad nimi, a przede wszystkim sprawowania właściwego nadzoru nad finansami. Robert Krupowicz zorientował się, że powołanie Mirosława Guzikiewicza jest niezgodne z prawem dopiero w styczniu 2018 r., kiedy znana stała się internetowa publikacja o skardze do wojewody złożonej w związku z niezgodnym z prawem powołaniem Mirosława Guzikiewicza. Dowiedziawszy się o istnieniu tej wady prawnej, Burmistrz Goleniowa odwołał Mirosława Guzikiewicza ze składu Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie i zobowiązał strony do zawarcia porozumienia w sprawie zwrotu nienależnie pobranego przez Mirosława Guzikiewicza wynagrodzenia. Następnie Robert Krupowicz odwołał Edytę Guzikiewicz z funkcjo Sekretarza Gminy,

wykluczając istniejącą przesłankę negatywną i ponownie powołał Mirosława Guzikiewicza do składu Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie.

Z zeznań adw. Tomasza Wólkiewicza wynika, że badał on jedynie te dokumenty pod względem formalno-prawnym i nie zajmował się sprawami personalnymi. Przy dokonywaniu oceny zarządzeń świadek skupił się na zweryfikowaniu podstawy prawnej tych dokumentów. Wskazał także, że zarządzenie wydane przez Burmistrza miało charakter wyłącznie deklaratoryjny, a nie miało charakteru konstytutywnego, albowiem taki charakter ma dopiero uchwała wspólnika, na mocy której nastąpiło powołanie. Adw. Tomasz Wólkiewicz nie miał żadnej wiedzy na temat spraw kadrowych w Urzędzie Gminy i Miasta w Goleniowie. Z zeznań świadka wynika również, że niektóre gminy w kraju w ogóle nie wydają tego rodzaju zarządzeń. Sytuacja, jaka zaistniała w Gminie Goleniów, a wynikająca z faktu zatrudnienia małżonków Guzikiewicz na stanowiskach sekretarza gminy i skarbnika gminy była jedyną taką sytuacją prawną w Polsce.

Przesłuchana w charakterze świadka Edyta Guzikiewicz zeznała, że decyzja o powołaniu Mirosława Guzikiewicza na członka Rady Nadzorczej była kontrolowana w sumie przez trzy osoby. Najpierw Edyta Guzikiewicz sprawdzała, czy kandydat wskazany przez Burmistrza Goleniowa ma zdany egzamin państwowy uprawniający do bycia członkiem Rady Nadzorczej. Mirosław Guzikiewicz spełniał ten wymóg. Następnie Edyta Guzikiewicz sporządziła projekt zarządzenia w tej sprawie i przedłożyła go do akceptacji radcy prawnemu. Dopiero po tej akceptacji Burmistrz Goleniowa podpisał zarządzenie. Żadna z tych trzech osób nie zauważyła, że z przepisów prawa wynika negatywna przesłanka do powołania Mirosława Guzikiewicza na członka Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie.

Z kolei przesłuchany w charakterze świadka Mirosław Guzikiewicz zeznał, że o istnieniu wady prawnej dowiedział się na początku 2018 r., kiedy weszła w życie zmiana ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Wówczas, czytając zmiany w przepisach Mirosław Guzikiewicz zauważył, że również w przypadku funkcji pełnionych przez niego i jego żonę istnieje zakaz. Dowiedziawszy się o

istnieniu przeszkody, Mirosław Guzikiewicz nie wziął już udziału w posiedzeniu Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie. Pełniąc funkcję w Radzie Nadzorczej Mirosław Guzikiewicz miał za zadanie doprowadzić do rozwoju budownictwa mieszkalnego wielorodzinnego w Goleniowie. Jego działania skupiały się także na obniżeniu kosztów funkcjonowania istniejącego zasobu mieszkaniowego. Świadek zeznał, że w dniu 1 czerwca 2018 r. zawarł porozumienie z Goleniowskim Towarzystwem Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie, na mocy którego ma zwrócić wynagrodzenie, które pobrał jako członek Rady Nadzorczej. Co miesiąc Mirosław Guzikiewicz zwraca 1066 zł a pieniądze te są wpłacane na rachunek depozytowy Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie. Nadto, z wiedzy świadka wynikało, że po powołaniu na jego miejsce nowego członka Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie konwalidowano wszystkie uchwały, jakie zostały podjęte z jego udziałem. Od czerwca 2018 r. Mirosław Guzikiewicz ponownie pełni funkcję członka Rady Nadzorczej, ponieważ jego żona Edyta Guzikiewicz została zwolniona z funkcji Sekretarza Gminy. Decyzja o odwołaniu Edyty Guzikiewicz podyktowana była tym, że Burmistrzowi Goleniowa bardzo zależało na ponownym powołaniu Mirosława Guzikiewicza do Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie, ponieważ priorytetem jest dla niego realizacja zadania polegającego na rozwoju budownictwa komunalnego.

Ze zgodnych zeznań złożonych przez Edytę Guzikiewicz, Mirosława Guzikiewicza i Burmistrza Gminy Goleniów Roberta Krupowicza wynika, że wiedzieli oni o zakazie wynikającym z art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, jednak dopiero w styczniu 2018 r., kiedy nastąpiła zmiana przepisów tejże ustawy i ponownie zapoznali się z jej przepisami, przypomnieli sobie treść tego przepisu i dostrzegli wadę prawną powołania Mirosława Guzikiewicza. Działanie Edyty Guzikiewicz i Mirosława Guzikiewicza należy określić jako wynik ludzkiego błędu.

Wskazanie kandydatury Mirosława Guzikiewicza było uzasadnione jedynie względami merytorycznymi, bowiem Burmistrz Goleniowa chciał aby w Radzie Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie zasiadała osoba posiadająca odpowiednie przygotowanie do tej pracy, bowiem spółka ta zaciągała liczne zobowiązania kredytowe, których poręczycielem była Gmina Goleniów. W ocenie Burmistrza Gminy Goleniów tylko Mirosław Guzikiewicz, pełniący jednocześnie funkcję Skarbnika Gminy posiadał odpowiednie kwalifikacje do właściwego wykonywania funkcji reprezentanta mienia komunalnego w Radzie Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie.

W toku śledztwa uzyskano dokument, z którego wynika, że w dniu 1 czerwca 2018 r. Mirosław Guzikiewicz zawarł z Goleniowskim Towarzystwem Budownictwa Społecznego spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie porozumienie, na podstawie którego Mirosław Guzikiewicz zobowiązał się do przekazania pobranej tytułem wynagrodzenia za zasiadanie w Radzie Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie kwoty 39 542,85,- zł na rachunek depozytowy spółki a zobowiązanie to będzie realizowane w miesięcznych ratach po 1 066,56,- zł każda, poczynwszy od dnia 4 czerwca 2018 r.

Potwierdzono także, że wszystkie uchwały podjęte przez Radę Nadzorczą Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie z udziałem Mirosława Guzikiewicza zostały konwalidowane przez Radę Nadzorczą w nowym składzie, która podjęła trzy uchwały w sprawie potwierdzenia uchwał Rady Nadzorczej, podjętych w 2015, 2016 oraz 2017 r.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 maja 2017 r., sygn.. akt II AKa 120/17 „interes publiczny podlegający ochronie art. 231 k.k., to interes oparty na prawie materialnym, a nie interes do samej właściwej procedury. W przeciwnym razie każde przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków należałoby utożsamiać z działaniem na szkodę interesu publicznego, nawet gdyby

przynosiło nie szkodę a pożytek.” Na ten temat wypowiedział się także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 września 1999 r., sygn.. akt WA 27/99 stwierdzając, że „istota przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. sprowadza się do ustalenia u sprawcy zamiaru bezpośredniego lub wynikowego. Sprawca musi mieć świadomość w postaci pewności lub możliwości, że jego zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niewypełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego”.

Stwierdzić należy, że w opisanym stanie faktycznym nie zachowano procedury wynikającej z przepisów art. 24f ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, jednak żadna z osób zaangażowanych we wskazanie osoby Mirosława Guzikiewicza na członka Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie nie miała świadomości, że jej zachowanie narusza ten przepis. Sytuację, z jaką mamy do czynienia w tej sprawie wyjaśnia teza wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn.. akt II AKa 219/14, z której wynika, że „decydujące znaczenie dla odróżnienia zamiaru wynikowego od świadomej nieumyślności sprawcy ma "godzenie się" sprawcy na popełnienie czynu zabronionego, a w szczególności jego obojętność wobec nastąpienia skutku. Istota zamiaru ewentualnego nie polega na akcie woli, lecz w istocie na braku jakiegokolwiek aktu woli zrelacjonowanego do znamion typu czynu zabronionego. Sprawca bowiem nie chce, by skutek nastąpił, ani chce, by skutek nie nastąpił, czyli wyobrażenie możliwego skutku było dla niego obojętne, nie odegrało roli w procesie motywacji”. Żadna z osób zaangażowanych we wskazanie Mirosława Guzikiewicza a następnie jego powołanie na członka Rady Nadzorczej Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie, tj. Burmistrz Gminy Goleniów Robert Krupowicz, Sekretarz Gminy Edyta Guzikiewicz oraz Skarbnik Gminy Edyta Guzikiewicz nie wykonali jakiegokolwiek aktu woli, co do nastąpienia skutku tego powołania i w rezultacie ich zachowanie należy ocenić jako świadomą nieumyślność.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2018 r., sygn.. akt IV KK 104/18 „różnica między zamiarem wynikowym a świadomą nieumyślnością (lekkomyślnością) uwidacznia się właśnie w sferze wolicjonalnej. I w przypadku

zamiaru ewentualnego i w przypadku lekkomyślności sprawca ma bowiem świadomość, że swoim zachowaniem może wyczerpać znamiona czynu zabronionego. Różnica polega natomiast na tym, że w przypadku zamiaru ewentualnego sprawca godzi się z tą konsekwencją, natomiast w przypadku lekkomyślności tej konsekwencji nie chce i się nań nie godzi, a znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego realizuje dlatego, że bezpodstawnie sądzi, że jego popełnienia uniknie. Granica między zamiarem ewentualnym a nieumyślnością jest zatem niezwykle wąska, co powoduje, że dokonując ustaleń w tym przedmiocie należy starannie zwracać uwagę na cechy charakterystyczne dla zamiaru w określonej jego formie i tylko tam można przyjąć istnienie owej formy zamiaru (w tym wypadku ewentualnego), gdzie wola sprawcy jest niedwuznaczna. „Godzenie się”, będące istotą zamiaru ewentualnego, to bowiem akceptacja stanu rzeczy objętego znamionami przedmiotowymi, które sprawca może zrealizować. „Godzenie się” przybiera postać różnego rodzaju stanów obojętności sprawcy wobec tego, co czyni lub co może z jego zachowań wyniknąć. W tym przypadku chodzi bowiem o przeżycie psychiczne, które da się zwerbalizować następująco: „dopuszczam taką możliwość”, „wszystko mi jedno, czy to nastąpi, czy nie”, „lepiej żeby nie nastąpiło, ale jeśli nastąpi, to trudno. Warunkiem przyjęcia, iż sprawca czynu zabronionego działał z zamiarem ewentualnym jest po pierwsze ustalenie, iż miał on świadomość, że podjęte działanie może wyczerpywać przedmiotowe znamiona czynu opisanego w ustawie karnej, a – po drugie – stwierdzenie, że sprawca akceptował sytuację, iż jego czyn wyczerpuje przedmiotowe znamiona przestępstwa. Owa akceptacja musi przy tym przybierać postać aktu woli polegającej na godzeniu się z góry z takim stanem rzeczy. Zgody na skutek nie można ani domniemywać, ani też jej się domyślać. W każdym wypadku należy w sposób stanowczy wykazać, że stanowiła ona jeden z elementów procesów zachodzących w psychice sprawcy. Różnica między zamiarem wynikowym, a świadomą nieumyślnością (lekkomyślnością) uwidacznia się właśnie w sferze wolicjonalnej. I w przypadku zamiaru ewentualnego i w przypadku lekkomyślności sprawca ma bowiem świadomość, że swoim zachowaniem może wyczerpać znamiona czynu zabronionego. Różnica polega natomiast na tym, że w przypadku zamiaru ewentualnego sprawca godzi się z tą konsekwencją, natomiast w przypadku lekkomyślności tej konsekwencji

nie chce i się nań nie godzi, a znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego realizuje dlatego, że bezpodstawnie sądzi, że jego popełnienia uniknie. Granica między zamiarem ewentualnym a nieumyślnością jest zatem niezwykle wąska, co powoduje, że dokonując ustaleń w tym przedmiocie należy starannie zwracać uwagę na cechy charakterystyczne dla zamiaru w określonej jego formie i tylko tam można przyjąć istnienie owej formy zamiaru (w tym wypadku ewentualnego), gdzie wola sprawcy jest niedwuznaczna. „Godzenie się”, będące istotą zamiaru ewentualnego, to bowiem akceptacja stanu rzeczy objętego znamionami przedmiotowymi, które sprawca może zrealizować. „Godzenie się” przybiera postać różnego rodzaju stanów obojętności sprawcy wobec tego, co czyni lub co może z jego zachowań wyniknąć. W tym przypadku chodzi bowiem o przeżycie psychiczne, które da się zwerbalizować następująco: „dopuszczam taką możliwość”, „wszystko mi jedno, czy to nastąpi czy nie”, „lepiej żeby nie nastąpiło, ale jeśli nastąpi, to trudno”.

Na ten temat wypowiedział się także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 czerwca 2017 r., sygn.. akt VKK 69/17 stwierdzając, że „wyznaczenie granicy między działaniem sprawcy w zamiarze ewentualnym a stanem świadomej nieumyślności (wyrażającej się tym, że sprawca możliwość popełnienia czynu zabronionego przewidywał, ale nie miał zamiaru jego popełnienia) jest w praktyce orzeczniczej trudna. Tym bardziej jednak, w sytuacji gdy kwestia taka się wyłania, niezbędne jest pogłębione rozważenie wszystkich okoliczności pozwalających na odtworzenie stanu świadomości sprawcy tempore criminis. Zgodnie z ogólnymi regułami oceny dowodów i wyprowadzania z niej wniosków, ustalenie faktyczne mniej korzystne dla sprawcy może być przyjęte wtedy, gdy z punktu widzenia poprawności rozumowania i wskazań doświadczenia życiowego wykluczone jest ustalenie korzystniejsze”.

W analizowanej sytuacji wskazać więc należy, że zachowanie Burmistrza Goleniowa nie wykazuje także znamion występku z art. 231§3 k.k. bowiem Burmistrz Goleniowa wydając zarządzenie nr 227/2015 z dnia 31 lipca 2015 r. oraz nr 129/2016 z dnia 30 maja 2016 r. działał w przeświadczeniu, że jest ono zgodne z prawem, ponieważ uzyskał na tych zarządzeniach kontrasygnatę wykonującego obowiązki radcy prawnego adw. Tomasza Wólkiewicza. Z kolei adw. Tomasz Wólkiewicz badał jedynie podstawę prawną wydanych zarządzeń, a nie powiązania personalne pomiędzy

osobami wskazanymi w tych zarządzeniach. Tak więc żadna z tych osób nie miała świadomości bezprawnego działania. Nadto, należy także wskazać, że do znamion występków z art. 231§3 k.k. należy wyrządzenie istotnej szkody, co w tym przypadku nie miało miejsca.

Wprawdzie Mirosław Guzikiewicz pobrał wynagrodzenie z tytułu sprawowanej funkcji i było to wynagrodzenie nienależne, bowiem powołanie Mirosława Guzikiewicza było z mocy prawa nieważne, a podjęte z jego udziałem uchwały wymagały konwalidowania, jednak jak ustalono, aktualnie Mirosław Guzikiewicz zwraca pobrane nienależne wynagrodzenie na rachunek depozytowy spółki z o.o. GTBS.

Z powyższych przyczyn postępowanie w odniesieniu do czynów opisanych w punktach I i II niniejszego postanowienia należało umorzyć na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k. – z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

Odnosząc się do legalności poboru przez Goleniowskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie opłat za opłombowanie liczników wody stwierdzić należy, że opłombowanie liczników jest wymagane na podstawie §22 rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań dla przyrządów pomiarowych z dnia 2 czerwca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 815), który stanowi, że „części składowe przyrządu pomiarowego, istotne dla charakterystyk metrologicznych, muszą być tak zaprojektowane, aby możliwe było ich zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych, a przewidziane środki zabezpieczające zapewniały pozostawienie dowodu ingerencji”. Podstawę do opłombowania stanowiły także przepisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, a obecnie od dnia 18 maja 2017 r. stanowią przepisy Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 kwietnia 2017 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych. Opłata była pobierana raz na 5 lat w przypadku wymiany wodomierza, a czynność opłombowania była wykonywana przez pracownika Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie. Dla wykonania tej czynności Goleniowskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością sporządziło kalkulacje, zatwierdzone przez Prezesa Zarządu i Głównego Księgowego, z tym, że pierwsza z nich obowiązywała od dnia 1 maja 2015 r., a kolejna od dnia 1 listopada 2016 r. Stanowiły one podstawę do wystawienia faktury.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że działanie Prezesa Goleniowskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Krystyny Nalepy nie było bezprawne, bowiem znajdowało oparcie w przepisach obowiązującego prawa.

Mając na uwadze poczynione w tej części ustalenia, w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie III niniejszego postanowienia, śledztwo należało umorzyć na podstawie art. 17§1 pkt 2 k.p.k. – z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

PROKURATOR
Prokuratury Rejonowej
Klaudia Karpińska-Gęsikiewicz

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- stronom procesowym,
- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o jego umorzeniu, pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które

zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 104 § 4, art. 140, art. 306 § 1a i 325a § 2 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć:

- 1) podejrzanemu(ej)
- 2) obrońcy podejrzanego(ej)
- 3) pokrzywdzonemu(ej)

/ - Burmistrzowi Goleniowa

4) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej)

5) instytucji, osobie, o której mowa w art. 306 § 1a, pkt 2 i 3 k.p.k.

2. Przesłać nakaz zwolnienia

3. O uchyleniu środka zapobiegawczego zawiadomić

4. Po uprawomocnieniu się postanowienia:

- na zasadzie art. 21 § 1 k.p.k. zawiadomić o umorzeniu śledztwa - dochodzenia
- zawiadomić o uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu, któremu przekazano to postanowienie do wykonania

PROKURATOR
Prokuratury Rejonowej
Klaudia Karpińska-Gesikiewicz
Klaudia Karpińska-Gesikiewicz

Kkg

1 .04.2019 r.